

عنوان مقاله:

شیمی آمفیبولهای آنکلاوها و دایک های توده نفوذی زرگلی، شمال غرب زاهدان

محل انتشار:

دوفصلنامه یافته های نوین زمین شناسی کاربردی، دوره 10، شماره 20 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مهدی سراوانی فیروز - دانشکده زمین شناسی، پردیس علوم، دانشگاه تهران، تهران

علی کنعانیان - دانشکده زمین شناسی، پردیس علوم، دانشگاه تهران، تهران

مهدی رضایی کهخایی - دانشکده علوم زمین، دانشگاه شاهرود، شاهرود

خلاصه مقاله:

توده ی نفوذی زرگلی در شمال غرب شهرستان زاهدان و در امتداد نوار گرانیتوئیدی زاهدان - سراوان قرار دارد. لیتولوژی اصلی سازنده این توده، سنگ های گرانودیوریتی از نوع ا بوده و ماهیت ماگمای سازنده شان یک ماگمای گرانیتی کالک آلکالن می باشد که در یک محیط فرورانشی کوهزایی تشکیل شده و تا حدی با سنگ های رسوبی پوسته فوقانی آرایش یافته است. ویژگی قابل توجه در مورد این گرانودیوریت ها، حضور فراوان آنکلاو های متاسدیمنتتری در آنها می باشد. کانی آمفیبول در سنگ های گرانیتوئیدی توده نفوذی زرگلی وجود ندارد اما در آنکلاوهای متاسدیمنتتری و دایک های دیوریتی موجود در این توده به عنوان کانی مافیک اصلی مشاهده می شود. آمفیبول های آنالیز شده از دایک های دیوریتی و آنکلاوهای متاسدیمنتتری توده زرگلی به ترتیب از نوع چرماکیت و منیزو هورنبلند هستند که گاه به اکتینولیت تجزیه شده اند. آمفیبول های دایک های دیوریتی در فشار و دمای بالاتری نسبت به آمفیبول های آنکلاوهای متاسدیمنتتری تشکیل شده اند. آمفیبول های آنالیز شده از آنکلاو متاسدیمنتتری در دمای 770 درجه سانتی گراد و فشار حدودا 2 کیلوبار متبلور شده اند در حالی که آمفیبول های آنالیز شده از دایک های دیوریتی در محدوده دمایی 750 تا 775 درجه سانتی گراد و فشار نسبتا گسترده 4 تا 7 کیلوبار تشکیل شده اند. فشار محاسبه شده برای آمفیبول های آنالیز شده از آنکلاو متاسدیمنتتری نشان دهنده فشار جایگیری توده نفوذی است، پس توده نفوذی زرگلی احتمالا در فشار حدودا 2 کیلوبار که متناسب با عمق 7 کیلومتری است.

کلمات کلیدی:

شیمی آمفیبول، ژئوترموبارومتري، آنکلاو، زرگلی، زاهدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/951322>

